

Converses porno al Pentàgon

Com s'ho fan els governants del Món Lliure

Des d'Anglaterra i els Estats Units, una informació inèdita sobre les trucades «porques» del Pentàgon, les pensions de la Comissió Europea, les festetes homosexuals i heterosexuals, de Nehru amb l'esposa de Mountbatten, i el Fitxer «201» de la CIA.

Fa pocs mesos, al Pentàgon, l'inspector general de l'Us Defense Intelligence Agency va poder constatar l'existència d'una elevada xifra de conferències telefòniques no autoritzades entre el seu personal del Pentàgon i la ciutat de Nova York. Ordenada una investigació interna, es va descobrir que, les trucades, les efectuaven els alts càrrecs del Pentàgon (sou mensual actual: de 750.000 pessetes en amunt) a un servei especial anomenat «dial-a-porn» («truqueu a una conversa porca»).

A través del fil, i a canvi de l'oportuna tarifa, desvergonyides xicotes de raça blanca, negra, groga i *chicana* —però totes de veu molt sexi— «distreien» els alts càrrecs de la màxima institució de defensa de l'hemisferi occidental, descrivint-los amb pèls i senyals les delícies cutànies de l'«anal» i de la famosa «deep throat». Però, com que aquestes eròtiques conferències dels trempats buròcrates del Pentàgon costaven massa diners al sacrificat contribuent nord-americà, ara s'ha ordenat la instal·lació, en ca-

A. SOLÉ

dascuna dels centenars d'oficines d'aquell immens edifici pentagonal, d'un dispositiu telefònic que impossibilita al personal d'encarregar cap altra trucada «porn».

Aquesta informació —facilitada per Alan Rusbridger, un dels millors periodistes d'investigació del món anglosaxó— és la mena de notícies més aviat prosaiques i intrascendents, però que tan enfurismen els pares de la pàtria. Aquestes filtracions «de dins estant» als repòrters de contrainformació els treu de polleguera. Així, el Sistema ha creat darrerament una curiosa ciència política anomenada «Talpidology» (o Estudi dels Talps), per tal de vigilar de prop els funcionaris de l'administració estatal, i descobrir quins xerren massa i contribueixen, a posta o inadvertidament, a desprestigiar amb les seves revelacions les figures i les institucions del Món Lliure. Com la paraula «Psephology» (l'estudi de les tendències electorals mitjançant l'estadística), la Talpidologia pertany a una categoria relativament nova de professions nord-americanes en-

Sempre podeu trobar les «girls» adients

/ Arxiu

cara pràcticament desconegudes a la nostra Terra.

Ignorem què cobraran en aquests moments els talpidòlegs del Pentàgon que han descobert les trucades porques des de Nova York, però, segons l'esmentat Rusbridger, se sap que els talpidòlegs dels ministeris de la senyora Thatcher perceben actualment salaris anuals entre dos milions i tres milions i mig de pessetes. És clar que aquesta xifra no és res comparada, per exemple, amb la interessant «pensioneta» vitalícia de 80.000 lliures esterlines a l'any —més de 15 milions de «castanyes» cada 12 mesos— que cobren tots els ex-presidents de la Comissió de la Comunitat Europea; una suma que, quan la va revelar un «talp» de

Brussel·les a la premsa de contrainformació, va omplir de santa indignació antiprensa els nostres esforçats euroburòcrates.

Lògicament, és la vida privada dels nostres il·lustres presidents republicans, primers ministres monàrquics i caps de govern «socialistes», l'aspecte més vigilat pels talpidòlegs; i la periodista Claudia Wright, la que més empenyats els té. Aquesta repòrter ha aconseguit de fer amistat amb diverses «madames» propietàries d'alguns dels bordells més cars i «distingits» d'Estats Units, les quals li han fet una sèrie de confidències força interessants. Claudia Wright treballa, entre altres publicacions, per al millor setmanari de contrainformació d'Euro-

pa en aquests moments, que és el *New Statesman* de Londres, el mateix que fa poques setmanes va filtrar els projectes de guerra química de la Thatcher. L'emprenyament dels talpidòlegs americans amb Claudia Wright se centra, particularment, en els seus detalls sobre les esotèriques proclivitats sexuals del grup de multimilionaris republicans que envolta el president Reagan, tal com els conta la «madame» retirada d'un prostíbul de luxe de San Francisco, una senyora que es diu Brandy Baldwin.

«El grup —escriu la periodista en un dels paràgrafs que més gran atenció s'han atret— sembla preferir, en les seves reunions socials, una companyia exclusivament masculina. Al·lega la “madame” que, als afores de la ciutat, el selecte “Bohemian Club”, del qual són membres molts del grup (el president inclòs), posseeix una residència on s'organitzen festetes homosexuals i travestís, com també, de tant en tant, “gangbangs” heterosexuals —orgies a base d'una sola dona i un mínim de quatre homes— per a les quals assegura la “madame” haver subministrat les “girls” adients...» (o sigui xicotetes sense tabús disposades a deixar-se degradar davant d'un auditori).

No n'hi ha un pam de net. Farem esment avui, per acabar, de l'apassionant biografia de Sir Maurice Oldfiels, que ha estat publicada a Londres aquest gener per la ploma de l'historiador Richard Deacon. Hi figuren uns quants paràgrafs, diguem-ne, políticament explosius, sobretot els relacionats amb l'assassinat de l'oncle polític de la Reina d'Anglaterra, lord Mount-

batten, el 1979 (oficialment pels activistes republicans irlandesos). S'hi vol esbrinar, com insinuen alguns polítics britànics de dretes oposats als Estats Units (que també n'hi ha), si és veritat o és mentida que lord Mountbatten figurava, en el moment de la seua mort violenta, en el «Fitxer 201» de la CIA, la

llista de noms d'enemics d'«operational interest».

Sembla que l'aristocràtic Mountbatten no hauria estat només, al capdavant, l'almirall desvavat i cornut de la llegenda (llegenda molt relativa, per cert: l'any passat es va poder documentar per primera vegada el tempestós afer sexual de la seva esposa

Edwina amb Nehru, el 1947). Mountbatten hauria acabat cometent un pecat que, almenys a Washington, és bastant més mortal que el d'infringir el sisè manament del decàleg: es va convertir en un adversari de l'OTAN i de la presència nord-americana a Europa.

Sotmès a discreta vigi-

Un curiós joc de cartells

/ Arxiu

...rms in which Bloomingdale and Wick
interests. Dart's companies depend on the
oil industry for feedstocks, on California
farms for food products to process, and on
the media companies to advertise their products.
Advertising, from which Wrather's
fortune comes, is the key to food company
profits and Coors and Dart would be poor
men without it.

They even share interests in their women-
folk — Mary Jane Wick, Jane Dart, and
Bonita Wrather — in a small minor film
business, whose acquaintance with George
Reagan led their husbands initially to friend-
ship with Ronald. For serious socialising,
though, the group appears to prefer all-male
company. A retired San Francisco brothel
madam named Brandy Baldwin alleges that
the Bohemian Club, to which many of the
group (including the President) belong,
enjoys homosexual and transvestite frolics
at its rural hideaway, as well as the occa-
sional heterosexual gangbang for which she
claims to have supplied the girls. With two
or three children on average per marriage,
the men of the private White House have
kept from contraceptive pills on their
women. Discipline in the bedroom is now
difficult for men well past their prime; it is
only to be expected they would regard the
Equal Rights Amendment and abortion as
unnecessarily liberating for women and eco-
nomically damaging for the supply of genera-
tions of poor labourers to which they look
forward.

...ound t... all
1975 on charges of
US Customs tens of
of Paris couture clo-
in attempt to avoid
Bloomingdale ga-
fund for restoring it
is a Knight Comm-
member of the acad
& Sciences.

CAMPBELL, W.
demic, b. 1924. Dir
War, Revolution
gent at Stanford,
Reagan policy adv
77, American Ei
Reagan appointec
adviser, American
ber Committee or
ber Bohemian Clu

COORS, Joseph
Brewer & anti-uni-
crusader. Preside
Adolph Coors C
Golden, Colorad
one of the largest
b r e w e r i e
Appointed Respon-
personal envoy
Australia-Ameri
Week, May 1981.
conservative caus
Freedom; Herita
Conservative Un-
vival of a Fr
of Man

lància per l'«Agència», s'hauria descobert que «aprofitava les prerrogatives del seu càrrec de primer lord de l'Almirallat per a mantenir comunicacions secretes i personals amb el Ministeri soviètic de Defensa». Catalogat Mountbatten, tot seguit, per part dels serveis secrets occidentals com «un risc de seguretat per a l'Aliança Atlàntica», es va posar a criticar obertament la cursa d'armes nord-americana i l'oposició de Washington al Tractat Salt. «I al cap de poc de temps —assenyala el polític ultraconservador anglès Enorch Powell— es produïa el seu assassinat a Irlanda, que fou una comesa a molt alt nivell, no pas desvinculada del tot de l'estratègia nuclear dels Estats Units...» Sense comentaris.